

Formanden (Sofus Høgsbrø): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Folketingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgrebs, for at han kan forelægge Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 8de Maj 1894 om private Jærnbaneanlæg.

Forslagsstilleren (Guldbrandsen): Det Lovforslag, som jeg herved skal tillade mig at forelægge for det høje Ting, gaar i al sin Simpeltid ud paa, at der skal anlægges en Jærnbane fra Svendborg over Taasinge og Sis til Rudsøbing. Tanken om en saadan Jærnbane har tidligere været oppe, og man har fra alle Sider været paa det rene med, at en saadan Bane i alt Fald i teknisk Henseende er fuldt ud udførlig. Men alligevel ere Naturforholdene paa den Strætning, som der her er Tale om, af en saadan Bestaffenhed, at Gennemførelsen af et Baneanlæg mellem de to Byer, Svendborg og Rudsøbing, vil komme til at koste overordentlig meget, og det er i særlig Grad paa det økonomiske Spørgsmaal, at denne Sags Gennemførelse hidtil er strandet. Det Forslag, jeg herved har den Ære at fremlægge, har til Forudsætning et nyt Projekt, der formindsker Anlægsudgiften i en ganske betydelig Grad, idet det indskrænker den endog saa til under det halve af, hvad man tidligere havde antaget, at der maatte medgaa. Ifølge dette Projekt skal Banen føres fra Svendborg til det lige over for liggende Punkt paa Taasinge ved en saakaldet Førgebro; derfra fortsættes saa Banen Øst om paa Taasinge — Troense skal anløbes — Vest om Baldemarsflod og endelig til et Punkt paa Østfiden af Taasinge, der ligger lige over for Sis. Her vil man saa lægge en Dæmning over den smalle Bæltarm, der adskiller Sis og Taasinge fra hinanden. Bandet i denne Bæltarm er paa det dybeste Sted ikke mere end 6 Fod, og en solid Dæmning vil kunne bygges herover, og naar de sædvanlige Beshyttelsesmidler anvendes for den, vil den ogsaa kunne holde sig baade mod Strøm og Is. Derpaa fortsættes Banen over Sis, og saa føres der Dæmninger saa langt ud fra begge Sider, baade fra Rudsøbing-Siden og fra Sis-Siden, at der bliver en aaben Kende paa 450 Fod, og her skal der altsaa atter dannes en Broforbindelse, en saakaldt Førgebro. Paa samme Maade skal der naturligvis ogsaa ved Svendborg føres en Dæmning saa langt ud fra begge Sider, at Afstanden mellem de to Brohoveder ligeledes bliver 450 Fod. — Dette Baneprojekt vil kunne gennemføres for ind-

til 2 Millioner Kr., noget under det halve af, hvad man tidligere har ment, at en saadan Bane kunde anlægges for. — Jeg skal endvidere bemærke, at Planen om denne Bane er omhyggelig gennemtænkt i alle sine Enkeltheder; her er ikke Spørgsmaal om en mer eller mindre vild Ide, men her er Spørgsmaal om et rent realistisk Forslag, som hviler paa de omhyggeligste Underjøgelse og de nøjagtigste Beregninger. — En Indvending vil naturligvis møde dette Forslag, og da jeg finder, at der er en Del i denne Indvending, skal jeg fremdrage den og gøre en Modbemærkning til den. Den Indvending, jeg herved tænker paa, er da den, at der i Loven af 8de Maj 1894, Nr. 88, der omhandler en Række Anlæg af private Baner, jo, som vi alle sammen vide, er nævnt 29 forskellige Jærnbaneanlæg; en Del er under Arbejde og Resten, eller i alt Fald en Del af Resten vil i Aarenes Løb komme under Arbejde. Men den Gang denne Lov i Foraaret 1894 blev vedtagen, var man egentlig fra saa godt som alle Sider enig om, at saa længe de i denne Lov omtalte Baner ikke vare gennemførte, saa længe skulde der ikke være Tale om ny private Jærnbaneanlæg. Der er, som sagt, noget i denne Indvending, Aftalen er der, og selve Princippet, som denne Aftale er et Udtryk for, kan der ikke indvendes noget særligt imod, men jeg tror alligevel, at denne Bane, som jeg herved forelægger Forslag om, maa danne en Undtagelse fra Reglen. Hvis man i 1894 havde haft det Projekt til en Bane mellem Svendborg og Rudsøbing, der nu foreligger udarbejdet, tør jeg tro, at denne Bane upaatvibeligt vilde være kommen med i Loven. Grunden til, at den ikke kom med, var absolut, at der ikke forelaa et Projekt, der kunde betegnes som økonomisk overkommeligt, derfor blev den stød til Side. Jeg mener da, at naar Forholdet er dette, vil den højtærede Minister og det høje Ting næppe modsætte sig, at denne Bane kommer med. Jeg kunde endnu ønske at sige adskilligt om denne Sag, det meste deraf skal jeg dog gemme, til Forslaget kommer til foreligge til Behandling. Endnu skal jeg dog udtale, at der paa Vangeland er stor Trang til en saadan Bane; de Midler, hvorved Vangeland staar i Forbindelse med de omliggende Der, Dampskibene, ere langt fra tilstrækkelige. Landmændene paa Vangeland kunne hverken saa deres Produkter førte hurtigt nok eller billigt nok eller i sund og god Tilstand til Udlandets Markeder, ja, man kan endog saa næppe saa dem ført til Indlandets Markeder, i alt Fald ikke til visse Læder af Aaret; i Vintertiden, naar det Vand,